

Sygn. akt II Ca 237/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K. dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 04 września 2014r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K. (1)

przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K.

z dnia 18 lutego 2014r. sygn. akt VI C 294/13

oddala apelację.

Sygnatura akt II Ca 237/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2014r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Krotoszynie oddalił powództwo T. K. (2) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. zapłatę 5.000zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych przez przedwcześnie przeprowadzone postępowanie egzekucyjne.

Sąd Rejonowy ustalił w tej sprawie, że Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. J. K. prowadził postępowanie zabezpieczające przeciwko dłużniczce T. K. (1). Podstawą wszczęcia postępowania był wyrok Sądu Rejonowego w D. z dnia 15.12 2011 roku sygn. akt VGC 118/11 oraz wniosek wierzyciela Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Spółki z o.o. w K.. We wniosku tym wierzyciel wskazał sposób zabezpieczenia przez zajęcie rachunków bankowych dłużniczki T. K. (1). D. wniosek

o umorzenie wszczętego postępowania. Postanowieniem z dnia 28.05.2012 roku komornik sądowy oddalił wniosek o umorzenie postępowania. Na powyższe postanowienie T. K. (1) złożyła skargę, w której wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego oraz między innymi o zasądzenie od komornika sądowego kwoty 5.000,-zł tytułem zadośćuczynienia. Postanowieniem z dnia 14.12.2012 roku Sąd Rejonowy w K. skargę.

Sąd Rejonowy zważył, że powódka w toku postępowania nie wykazała, aby jakiegokolwiek jej dobro osobiste zostało naruszone skutkiem zachowania pozwanego J. K.. Powódka nawet nie wskazała jakie jej dobro osobiste zostało przez zachowanie pozwanego naruszone. Sąd I instancji stwierdził, że skoro stosownie do treści art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c. na powódce ciążył obowiązek udowodnienia faktu, z którego wywodzi skutki prawne a obowiązki temu powódka w żaden sposób nie sprostowała, powództwo przez nią wniesione oddalił.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 18 lutego 2014r. wniosła powódka, która zaskarżyła wyrok ten w całości. Zarzucając naruszenie przepisów postępowania procesowego oraz błędy w ustaleniach faktycznych wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku.

W odpowiedzi na apelację powódki, pozwany wniosł o oddalenie apelacji w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest nieuzasadniona, bowiem żaden z podniesionych w apelacji zarzutów nie jest trafny.

Odnosząc się do zarzucanej niewyjaśnienia wszystkich okoliczności w sprawie, to są one związane z regułami gromadzenia i oceny materiału dowodowego, a w szczególności art. 233 §1 k.p.c., zgodnie z którym sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np.

K. P., w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 - 505¹⁴, pod red. K. P., W. 2006, t. I, s. (...)). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP 1966, nr 4, s. 20).

Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym wyżej unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.. Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał, którego sposób gromadzenia nie narusza przepisów postępowania dowodowego, w tym w odniesieniu do dowodu z przesłuchania stron art. 302 §1 zd. 2 k.p.c. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Sąd podziela w całości ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz wnioski wyprowadzone na jego podstawie. Zaoferowane w apelacji dowody, w szczególności wnioskowany dowód z tytułu wykonawczego Sadu Rejonowego w Dzierżoniowie, nie zmierzały do wykazania podstaw dochodzonego roszczenia, lecz wyłącznie do ponownej sądowej kontroli prawidłowości czynności egzekucyjnych komornika, które zostały prawomocnie zbadane w ramach innych postępowań. Także nie jest uzasadnione przytaczanie w ramach podstaw dochodzonego roszczenia o ochronę dóbr osobistych okoliczności dotyczących zarzucanej przewlekłości postępowania, której stwierdzeniu przyporządkowane jest odrębne postępowanie.

Ostatecznie Sąd Okręgowy aprobuje stanowisko Sądu R.

w wynikach tego postępowania braku podstaw faktycznych i merytorycznych do uwzględnienia powództwa. Powódka także w apelacji nawetnie sprecyzowała dobra osobistego, którego ochrony się domagała wnosząc w tej sprawie

powództwo, a przytoczone okoliczności dotyczące zachowań wobec niepozwanego, nie uzasadniają udzielenie jej ochrony prawnej z powodu ich bezprawności.

Wobec powyższych stwierdzeń i z mocy art. 385 k.p.c. apelacja powódki wobec bezzasadności podniesionych zarzutów, podlegała oddaleniu.